

מסכת מעשרות

פרק א'

א. כל אמרו במעשרות, כל שהוא אכל, ונשמר, וגדוליו מן הארץ, חיב במעשרות. ועוד כל אחר אמרו, כל שהוא החלטתו אכל וסומו אכל, אף על פי שהוא שומר להוסיפה אכל, חיב קטן וגדול. וכל שאין החלטתו אכל סומו אכל, איינו חיב עד שיעשה אכל:

ב. מיימתי הפרות חיבות במעשרות. התאים, משבחים. הענבים והאבנים, משבחים. האוג והתותים, משיאדים. וכל האגדים, משיאדים. הרמנגים, משימים. התמרים, משיטילים שאר. האפרסקים, משיטילים גידים. האגוזים, משיעשו מגורה. רביה יהודה אומר, האגוזים והשקדים, משיעשו קלפה:

ג. החרובין, משינקדו. וכל הוחורים, משינקדו. האגסים והאָרְסְטוּמְלִין והפרישין והאזורים, משיקרכחו. וכל הלבנים, משיקרכחו. הטלפון, משתקצח. התבואה והזיתים, משיכנישו שליש:

ד. וּבִירָק, הַקְשׁוֹאוֹן וַהֲדֵלוּעִים וַהֲאַבְטִיחִים וַהֲאַלְפְּפּוֹנוֹת, הַפְּפּוֹחִים וַהֲאַתְּרוֹגִין, חִיבִּים גָּדוֹלִים וַקְטָנִים. רַבִּי שְׁמֻעוֹן פּוֹטֵר אֶת הַאַתְּרוֹגִים בְּקֶטֶן. הַחִיב בְּשִׁקְדִּים הַמְּרִים, פּוֹטֵר בְּמַתּוֹקִים, הַחִיב בְּמַתּוֹקִים, פּוֹטֵר בְּמְרִים:

ה. אֵיזֶהוּ גָּרְנוּ לְמַעַשְׂרוֹת. הַקְשׁוֹאוֹים וַהֲדֵלוּעִים, מַשְׁיִפְקָסוּ. וְאֵם אִינוּ מִפְקָס, מַשְׁיַעַמֵּיד עַרְמָה. אַבְטִיחַ, מַשְׁיִשְׁלָק. וְאֵם אִינוּ מַשְׁלָק, עַד שִׁיעָשָׂה מִקְצָה. יָרָק הַגְּאָגָד, מַשְׁיִאָגָד. אֵם אִינוּ אָוָגָד, עַד שִׁימְלָא אֶת הַכְּלִי. וְאֵם אִינוּ מַמְלָא אֶת הַכְּלִי, עַד שִׁילְקָט כָּל צְרָכוֹ. כָּלְכָלה, עַד שִׁיחָפָה. וְאֵם אִינוּ מַחָפָה, עַד שִׁימְלָא אֶת הַכְּלִי. וְאֵם אִינוּ מַמְלָא אֶת הַכְּלִי, עַד שִׁילְקָט כָּל צְרָכוֹ. בָּמָה דִּבְרִים אֲמֹורִים, בְּמוֹלִיךְ לְשִׁוְקָן. אָכְלָב בְּמוֹלִיךְ לְבִיתָוּ, אָוֶלְמָן מִקְהָם עַרְאִי עַד שְׁהָוָא מַגְיעַ לְבִיתָוּ:

ו. הַפְּרָד וַהֲצִמְחִין וַהֲחִרְבוֹין, מַשְׁיַעַמֵּיד עַרְמָה. הַבָּצָלִים, מַשְׁיִפְקָל. וְאֵם אִינוּ מִפְקָל, מַשְׁיַעַמֵּיד עַרְמָה. הַתְּבוֹאָה, מַשְׁיִמְרָה. וְאֵם אִינוּ מִמְרָה, עַד שִׁיעַמֵּיד עַרְמָה. הַקְטָנִיות, מַשְׁיִכְבָּר. וְאֵם אִינוּ כּוֹבֵר, עַד שִׁימְרָה. אָף עַל פִּי שִׁמְרָה, נוֹטֵל מִן הַקְטָעִים וּמִן הַאֲזָּדִים וּמִמָּה שְׁבָתוֹה הַתְּבָנוֹ, וְאָכֵל:

ז. הַגְּיוֹן, מַשְׁיִקְפָּה. אָף עַל פִּי שִׁקְפָּה, קָוַלְתָּ מִן הַגָּת הַעַלְיוֹנָה וּמִן הַצְּנָוָר, וַשׁוֹתָה. הַשְּׁמָנוֹ, מַשְׁיִירָד לְעִזָּה. אָף עַל פִּי שִׁירָד, נוֹטֵל מִן

העקל ומבין הפל מל וمبין הפתאים, ונוטן להמתה ולפתמהוי, אבל לא יטנו לזרה וללקס כשהו רותחים. רבינו יהודה אומר, לפל הוא נוטנו, חוץ מדבר שיש בו חמץ וציר:

ח. העגול, משיחליכנו. מהליךם בתאותם ובענבים של טבל. רבינו יהודה אוסר. מהליך בענבים, לא הכשר. רבינו יהודה אומר, הכשר. הגורגות, משיחוש. ומגורה משיעגל. היה דש בחייבת ומעגל במגורה, נשברת החבית ונפתחה המגורה, לא יאכל מהם עראי. רבינו יוסי מתיר: